Za Janem Hanesem

Energický, pracovitý a obětavý. I tak zůstane v paměti rodině, kolegům a známým Jan Hanes, cukrovarník z Brodců nad Jizerou a z Dobrovice. Jeho srdce náhle dotlouklo na začátku prosince minulého roku krátce před 77 narozeninami.

Pocházel ze Slovenska, z obce Hriňová, z velmi skromných poměrů. Po otcově smrti se rodina za prací přestěhovala do Čech, na cukrovarskou ekonomii v Hrušově, kousek od Brodců. Jan nastoupil již v září 1953 do brodeckého cukrovaru, záhy se však vyučil údržbářem v cukrovarském učilišti v Kostelci nad Labem. Od úplného začátku, pomocného dělníka na rozbíjení vápence, se postupně vypracoval na zkušeného zámečníka a vařiče cukru. Při zaměstnání a rodině vystudoval strojní průmyslovou školu a v roce 1966 nastoupil do funkce provozního technika. Stoupající výsledky Hanesovy práce i celé jeho pracovní skupiny, celkový respekt a obliba vedly ke jmenování šéfem výroby. V této pozici přesvědčil, že zvládá po výrobně-technické stránce vést cukrovar, který se svými výsledky umisťoval pravidelně na prvním či předních místech celého podniku Kolínské cukrovary. V roce 1992 odešel s několika kolegy do Dobrovice pomoci modernizovat tamní cukrovar. Ve funkci šéfa výroby setrval rok, pro nesrovnatelně velkou náročnost dobrovického provozu v kombinaci s počínající obrovskou rekonstrukcí pak až do odchodu na odpočinek po kampani 2000/2001 zastával funkci provozního technika. Přesto zkušenostmi a přístupem k práci významně přispěl k úspěšné rekonstrukci cukrovaru na moderní evropský závod. Ať už v Brodcích nebo v Dobrovici Jan Hanes pracoval s plným nasazením a nakažlivým elánem, okořeněným humorem, což zákonitě přinášelo ovoce. Práci v cukrovaru neopustil ani v důchodu, proto ještě několik kampaní vypomáhal. Mimo práci s oblibou luštil křížovky, zahradničil a rád poslouchal hudbu.

„Pane inženýr, postavím na kafe, a hned se pustíme do historie“, tak mě vždycky vítal, když jsem se s panem Hanesem po kdovíkolikáté sešel s cílem zapsat a získat co nejvíce informací z jeho bohaté profesní kariéry. Vždy jsem odcházel s unavenou rukou od psaní a dolní čelistí od smíchu.

Hanesova obliba se projevila i plnou smuteční síní při jeho pohřbu. Rádi si na něj vzpomeneme.

Daniel Froněk